

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Romana Fialy, Mgr. Víta Bičáka, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Pavla Simona, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Obvodním soudem pro Prahu 1**, a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 14 C 179/2017, o ochranu osobnosti: žalobkyně **S. H.**, a žalovaná **Česká pošta, s. p.**, se sídlem v Praze 1, Politických vězňů 909/4, IČ 47114983,

t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 14 C 179/2017, o ochranu osobnosti, **je soud.**
- II. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 16. 7. 2018, čj. 14 C 179/2017-62, **se zrušuje.**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem doručeným zvláštnímu senátu dne 6. 3. 2019 se Český telekomunikační úřad (dále též „navrhovatel“ či „Úřad“) domáhal, aby zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb. rozhodl tvrzený kompetenční spor ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 14 C 179/2017.

[2] Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

[3] Žalobkyně se žalobou ze dne 22. 10. 2017, doplněnou k výzvě soudu podáním ze dne 25. 11. 2017, domáhala zaplacení částky 20 000 Kč jako náhrady nemajetkové újmy jí vzniklé vydáváním zásilek adresovaných žalobkyni jiné osobě.

[4] Usnesením ze dne 16. 7. 2018, čj. 14 C 179/2017-62, Obvodní soud pro Prahu 1, řízení zastavil (výrok I.) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II.), a dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.), a že žalobkyni se vrací část soudního poplatku za řízení ve výši 1 000 Kč (výrok IV.).

[5] V odůvodnění svého rozhodnutí Obvodní soud pro Prahu 1 uvedl, že vzhledem k ustanovení § 6a zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o poštovních službách“), ve spojení s § 36a odst. 1 písm. e) téhož zákona v dané

věci není dána pravomoc soudu. Dané usnesení obvodního soudu nabylo právní moci dnem 23. 8. 2018.

[6] Navrhovatel v návrhu na řešení negativního kompetenčního sporu uvedl, že odmítá svou kompetenci k rozhodnutí sporu o částku 20 000 Kč z titulu nemajetkové újmy tvrzené žalobkyní, neboť v rámci námitkového řízení podle § 6a ve spojení s ust. § 36a odst. 1 písm. e) zákona o poštovních službách je oprávněn rozhodnout o vyřízení reklamace vad poskytované poštovní služby (tj. posoudit, zda reklamace byla vyřízena řádně či nikoliv) a o právech a povinnostech účastníků řízení vyplývajících z poštovní smlouvy nebo zákona o poštovních službách. Z uvedeného zákona přitom podle navrhovatele vyplývá, že může rozhodovat o náhradě škody vzniklé ztrátou, poškozením nebo úbytkem obsahu poštovní zásilky, případně, pokud to bylo sjednáno, i o náhradě jinak vzniklé škody na poštovní zásilce (§ 12 a § 13 zákona o poštovních službách).

[7] Navrhovatel dále připomenul, že žalobkyně požaduje odškodnění nemajetkové újmy způsobené „*předáváním zásilek jiné osobě.*“ Ze žaloby ani jejího doplnění podle navrhovatele nevyplývá, že by žalobkyně uplatnila reklamaci vad poskytované poštovní služby, resp. že podává námitku proti vyřízení takové reklamace. O právech a povinnostech vyplývajících z poštovní smlouvy nebo zákona o poštovních službách může navrhovatel rozhodnout pouze v rámci námitkového řízení. Poštovní podmínky žalované ani zákon o poštovních službách přitom nepočítají s náhradou nemajetkové újmy (ve smyslu § 2894 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník), pouze s náhradou škody vzniklé na poštovní zásilce.

[8] Na základě uvedeného má navrhovatel za to, že není příslušným orgánem k rozhodnutí daného sporu, neboť mu zákon o poštovních službách nedává kompetenci rozhodnout o náhradě nemajetkové újmy.

[9] Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním orgánem a soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

[10] Podle § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb. je negativním kompetenčním sporem spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků. V nyní rozhodované věci popřeli svou pravomoc Obvodní soud pro Prahu 1 i navrhovatel, jedná se proto o negativní kompetenční spor, k jehož projednání je příslušný zvláštní senát podle zákona č. 131/2002 Sb.

[11] Rozhodným je v dané věci posouzení povahy sporu mezi žalobkyní a žalovanou, pokud jde o požadavek žalobkyně na náhradu nemajetkové újmy v penězích za předávání poštovních zásilek jí určených jiné osobě prostřednictvím žalované. Navrhovatel namítl, že poštovní podmínky žalované ani zákon o poštovních službách neupravují náhradu nemajetkové újmy, ale počítají jen s náhradou škody vzniklé na poštovní zásilce. Ustanovení § 6a odst. 1 ve spojení s ustanovením § 36a odst. 1 písm. e) zákona o poštovních službách pak svěřuje navrhovateli pouze rozhodování o námitce proti vyřízení reklamace provozovatelem poštovních služeb. Soud naopak ze stejných ustanovení zákona o poštovních službách dovozuje nedostatek své pravomoci.

[12] Zvláštní senát se již skutkově a právně obdobnou věcí zabýval v usnesení ze dne 20. 3. 2019, čj. Konf 45/2018-14, v němž mimo jiné uvedl, že pokud podle § 6a zákona o poštovních službách provozovatel nevyhoví nebo nevyřídí reklamaci vad poskytované poštovní služby, je odesílatel nebo adresát oprávněn podat u Úřadu návrh na zahájení řízení o námitce proti vyřízení reklamace. Podle § 13 odst. 1 zákona o poštovních službách za škodu vzniklou

ztrátou, poškozením nebo úbytkem obsahu poštovní zásilky provozovatel odpovídá jen v rozsahu sjednaném v poštovní smlouvě. Za jinak vzniklé škody na poštovní zásilce odpovídá, jen bylo-li to v poštovní smlouvě sjednáno. Podle § 36a odst. 1 písm. e) zákona o poštovních službách Úřad podle tohoto zákona rozhoduje ve sporech, stanoví-li tak tento zákon. Je-li pak řízení vedené na základě § 6a zákona o poštovních službách specifickým typem sporného řízení, jehož předmětem může být pouze námitka proti vyřízení reklamace, pak podmínkou zahájení řízení je skutečnost, že navrhovatel (odesílatel nebo adresát) podal u provozovatele poštovních služeb reklamaci, která nebyla vyřízena ve stanovené lhůtě nebo, které nebylo ze strany provozovatele vyhověno (viz Buzek, L. Zákon o poštovních službách. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, s. 391. ISBN: 978-80-7598-065-6).

[13] V odkazované věci tak zvláštní senát dospěl k závěru, že není dána pravomoc Úřadu, nebyla-li podána reklamace u provozovatele poštovních služeb, neboť Úřad rozhoduje v řízení o námitce proti vyřízení reklamace vad poskytované poštovní služby, nadto nejedná-li se ani o škodu vzniklou ztrátou, poškozením nebo úbytkem obsahu poštovní zásilky či jinak na poštovní zásilce vzniklé ve smyslu § 13 odst. 1 zákona o poštovních službách, ani o jiná práva a povinnosti účastníků řízení vyplývající z poštovní smlouvy nebo zákona o poštovních službách. Zákon totiž v takovém případě nesvěřuje rozhodování Českému telekomunikačnímu úřadu, nýbrž je tu založena obecná pravomoc soudu o věci rozhodnout (§ 7 odst. 1 o. s. ř.).

[14] V nyní posuzované věci taktéž nejde o řízení podle § 6a zákona o poštovních službách týkající se rozhodování o námitce proti vyřízení reklamace, které by náleželo do kompetence Úřadu (navrhovatele), neboť žalobkyně reklamaci poštovních služeb nepodala. Kromě toho se ani nejedná o škodu ve smyslu § 13 odst. 1 zákona o poštovních službách ani o jiná práva a povinnosti účastníků řízení vyplývající z poštovní smlouvy nebo zákona o poštovních službách, jelikož v řízení jde o náhradu nemajetkové újmy, a proto o nároku žalobkyně rozhodne soud (§ 7 odst. 1 o. s. ř.).

[15] Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona o některých kompetenčních sporech zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Zvláštní senát proto výrokem II. zrušil usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 16. 7. 2018, čj. 14 C 179/2017-62.

[16] Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Obvodní soud pro Prahu 1 bude tedy dále pokračovat v řízení vedeném pod sp. zn. 14 C 179/2017 o zaplacení 20 000 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 21. května 2019

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu